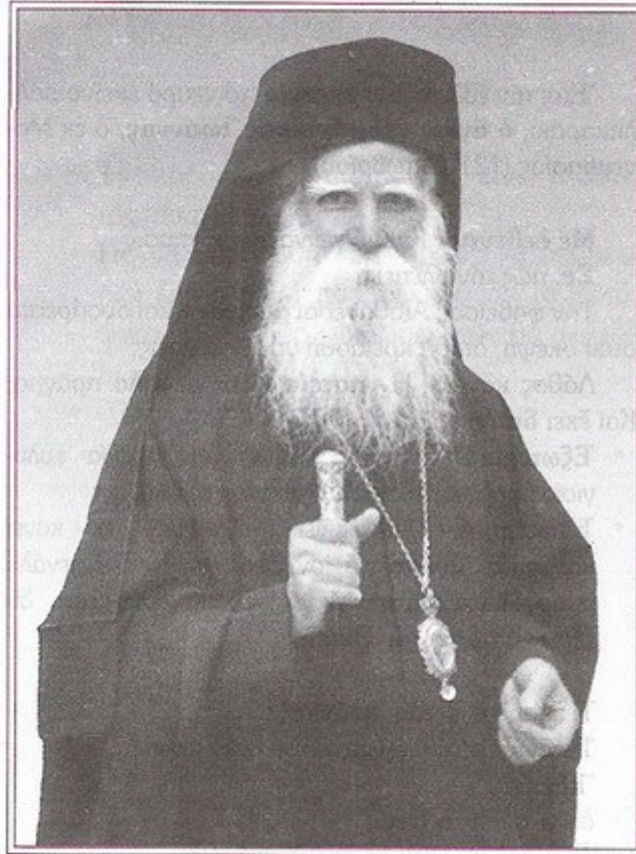

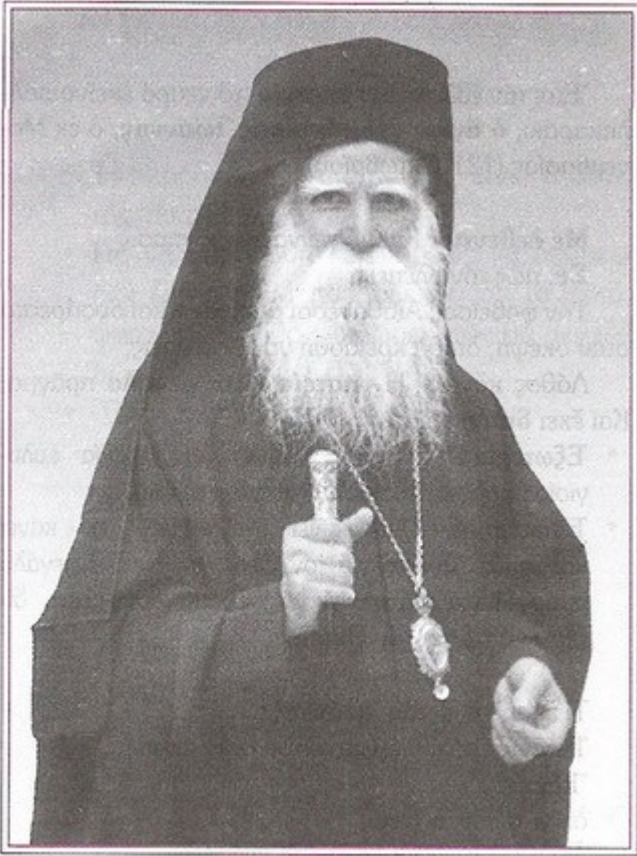
Η ευσπλαχνία (Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης Μελέτιος Καλαμαράς)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ὁ Μητροπολίτης Νικοπόλεως
ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Έχουμε χρέος, να είμαστε εύσπλαγχοι: στους φτωχούς· στους πονεμένους· στους ξένους. Αυτό οι άγιοι πατέρες μας, οι μεγάλοι φωστήρες της Εκκλησίας, το είχαν κάμει πρόγραμμα της ζωής τους.

Ὁ Μητροπολίτης Νικοπόλεως
ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Για να φθάσουμε και εμείς στην αρετή αυτή, πρέπει να αγωνισθούμε με όλες μας τις δυνάμεις, να κάμωμε έργο τα λόγια του Χριστού: «Γίνεσθε ουν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ υμών ο ουράνιος οικτίρμων εστί» (Λουκ. 6,36).

Τα λόγια αυτά του Σωτήρος μας, οι συνετοί και μυαλωμένοι τα προσέχουν πολύ! Αντίθετα, οι ασύνετοι και άμυαλοι, δεν τα προσέχουν. Και ακριβώς γι αυτό, χάνουν τον μισθό τους. Το λέει και η Γραφή: «ο σπείρων φειδομένως, φειδομένως και θερίσει. Και ο σπείρων επ εύλογίαις, επ εύλογίαις και θερίσει» (Α Κορ. 9,6).

* * *

Ήταν ένας άνθρωπος, Πέτρος το όνομά του, πολύ σκληρόκαρδος. Δεν έδινε σε φτωχό τίποτε. Μια ημέρα επήγε στο σπίτι του ένας φτωχός και του ζητούσε φορτικά ελεημοσύνη. Και εκείνος, οργισμένος έψαξε να βρη κάτι να του το κοπανίσει στο κεφάλι! Και μη βρίσκοντας, του κοπάνισε στο κεφάλι ένα κομμάτι ψωμί!

Το άρπαξε ο φτωχός και – τόσο ήταν φτωχός! – που εξαφανίσθηκε γεμάτος χαρά, που θα είχε κάτι να φάει.

Το ίδιο βράδυ είδε ο πλούσιος, σε όραμα την ψυχή του να κρίνεται. Τα δαιμόνια να ζητούν, να την πάρουν για την κόλαση. Και τους αγγέλους να κλαίνε για την απώλειά της. Και, ενώ έτρεμε περιμένοντας την καταδίκη του, είδε έναν άγγελο να παρουσιάζει το ψωμί, που είχε πετάξει στο κεφάλι του φτωχού! Και είδε τα δαιμόνια, να εξαφανίζονται στην θέα της ελεημοσύνης!

Ξύπνησε και είπε:

-Αν αυτό το καρβέλι, και όπως το έδωκα, και με τον τρόπο που το έδωκα, ο πολυεύσπλαγχνος Θεός, το δέχεται σαν ελεημοσύνη μου, - ω Θεέ μου, τι απέραντη αξία έχει η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ! Τι ανόητος, τι τρελλός που είναι ο άνθρωπος, όταν φαντάζεται ότι γίνεται πλούσιος μαζεύοντας!

* * *

Από τότε ο Πέτρος άλλαξε. Σε τέτοιο βαθμό, ώστε αγωνίσθηκε με όλη του την καρδιά να νικήσει τις αδυναμίες του. Και τόσο το επέτυχε, ώστε η Εκκλησία μας τώρα τον τιμά σαν άγιο (η μνήμη του εορτάζεται στις 20 Ιανουαρίου).

Το παράδειγμα του δούλου του Θεού Πέτρου, θα πρέπει να μας σπρώξει να γίνουμε και εμείς σπλαγχνικοί στον πλησίον μας, αφού ακόμη και η ελάχιστη ελεημοσύνη πολύ συμβάλλει στο να αποκτήσωμε την Ουράνια Βασιλεία.

Πηγή: agiazoni.gr